

בולעטין # 223 - ניסן תשמ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקה'ם בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ספר תורת משה על במדבר - פרק יג פסוק א-ג

וידבר ה' אל משה לאמר. שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם: וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי ה' כלם אנשים ראשי בני ישראל המה:

הנה על ה' ועל משיחו נוראות יפלא, הפלא ופלא. למה זה צוה אל משה לאמר שלח אנשים ויתרו את ארץ כנען. כי הוא ידע מתי שוא, וטוב טוב היה לעכב בידם. גם על משה יפלא, שלא בקש מלפניו יתברך על זאת לבלתי שלחם. כי לולא ידע משה כי ברע המה, למה התפלל על יהושע ינצל מעצת מרגלים. ומה גם למה שפירש רש"י, שאמר הקדוש ברוך הוא למשה אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח. שאם כן איפה, היה ראוי ישתטח לפניו יתברך למונעם מללכת, אחר הודיעו יתברך אותו כי ברע המה:

וגם על יהושע יפלא, מה היה עם לבבו לשלוח אנשים מרגלים, אחרי ראותו אשר קרה לכל ישראל עמו יתברך על זאת. כי הוא הראות קוטן אמנה חלילה. וטוב טוב היה לבטוח בה', ולצאת חלוצים למלחמה לפני ה', מבלי פנות אל שלוח מרגלים:

והנה על הקושי הלז על דבר יהושע:

אחשבה כי השם יתברך דבר בקדשו התנצלות אליו, במקראי קדש סיפור המאורע. באומרו (יהושע ב א-ט):

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים [חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה:

ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ. וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו. ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין המה. ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום. והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על הגג. והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם. והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג. ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן ה' לכם את הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל יושבי הארץ מפניכם]:

והוא בשום לב אל מאמרי הכתובים. א. למה זה הודיענו ששלחם מן השטים. ב. אומרו חרש לאמר, כי הם שני הפכים בשתי תיבות. ומה זו שתיקה ומה זו אמירה. ג. כי כל לאמר הוא לאמר לאחרים, מה שלא יצדק שם כלל:

ד. אומרו ראו את הארץ ואת יריחו, כי הלא בכלל הארץ היא יריחו. ולא עוד אלא שהיה לו להפך השיטה, את יריחו ואת הארץ:

ה. כי המה לא עשו כן, כי לא תרו את הארץ רק את יריחו לבדה. ו. אומרו למלך יריחו לאמר, כי לא יצדק בזה לאמר לאחרים. ז. באומרו וישלח מלך יריחו אל רחב וכו', מי הגיד למלך כי הלכו בית רחב. כי לא נאמר לו

רק באו הנה הלילה, ואפשר היה בבית אחר. ולמה לא שלח כמסתפק, רק כאילו היה ברי לו כי שם היו. ח. הכפל, שאחר אומרו הבאים אליך אמר אשר באו לביתך. ולמה הודיעה כי לחפור את כל הארץ באו, אחרי כי גם אם לא היה רק לחפור את יריחו לבדה היה קשה. ט. אומרו ותצפנו, כי מהראוי יאמר ותצפנם. כי זה הכריח לרבותינו ז"ל (במד"ר טז א) לומר כי האחד היה פנחס. והנה כמו זר נחשב בצד מה לפי דעתם, אומרו אחר כך ותטמנם לשון רבים. י. אומרו כן באו אלי וכו', כי מלת כן מיותרת:

אמנם, הנה יהושע פחד ורגז מעון פעור, שעדה'ן לא הטהרו ממנו. כשליחות יהושע עצמו אל בני גד ובני ראובן, באמור להם המעט לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו וכו' (יהושע כב יז). והנה העון ההוא היה בשטים, מקום אשר שם יהושע, כי משם נסעו לכבוש את הארץ. ועל כן מדאגה מדבר, ולהסיר מורך מלב ראשי עם הארץ, ולחזק את לבם ממורא עון השטים פן יהיה להם למוקש, על כן רצה לנסות אשר ישים ה' בפי האויבים. כאשר עשה גדעון סימן מאשר יתן ה' בפי אויביו:

עד שמע פתרון חלום, האומר אין זה כי אם חרב גדעון בן יואש (שופטים ז יד). וכאשר עשה יהונתן בן שאול, אשר אמר לנערו אם כה יאמרו אלינו עלו וכו' (שמואל א, יד ט). כן רצה יהושע לשמוע מה בפיהם גם המה. וזהו אומרו חרש לאמר, כלומר כי הם ילכו לא לתור, רק אין אומר ואין דברים, רק חרש ושתיקה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)